

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

ניתן ביום 01 פברואר 2026

המערערת

הישיבה הגדולה יסודות "משכן ידידיה" בע"מ (חל"צ)

-

המשיב

הרב יעקב זיאת

לפני: השופטת (בדימוס) לאה גליקסמן, השופט רועי פוליאק, השופט אילן סופר, נציגת ציבור (עובדים) גב' עירית אלטשולר זמני, נציגת ציבור (מעסיקים) גב' יעל עפרון

בשם המערערת - עו"ד דיבון פרקש ועו"ד נועם מהגר
בשם המשיב - עו"ד דודי פרחיה ועו"ד קובי אסייג

פסק דין

השופטת (בדימוס) לאה גליקסמן

לפנינו ערעור על החלטת רשמת בית דין זה, השופטת חני טל-פרימור, [ע"ע 7822-05-25 (להלן – ההחלטה)]. בהחלטה הוארך המועד להגשת ערעור המשיב על פסק הדין שניתן בסעי' 20-01-25658 [הנשיאה הדס יהלום ונציגי הציבור גב' כרמלה קול-אמן וגב' יעל רודניקי בן משה] (להלן – הערעור), ונדחתה בקשת המערערת לסילוקו על הסף מפאת איחור בהגשתו.

רקע עובדתי

1. המשיב הועסק אצל המערערת, הישיבה הגדולה "משכן ידידיה", במושב יסודות. במסגרת עבודתו, שימש כ"משגיח רוחני" וכן סייע לעמותה בגיוס כספי תרומות. יחסי העבודה בין הצדדים הגיעו לסיומם בחודש מאי 2019.
2. בבית הדין האזורי התבררה תביעתו של המשיב כנגד המערערת לתשלום שכרו בעד חלק מתקופת עבודתו, תשלום בעבור שעות נוספות, הפקדות לקרן פנסיה, פיצויי פיטורים וזכויות נוספות. כמו כן, סבה תביעתו של המשיב גם על עמלות

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

- מתרומות שגייס למערערת. את תביעתו העמיד המשיב על סך של 3,843,018 ש"ח בתוספת פיצויי הלנת שכר.
3. בית הדין האזורי קיבל את התביעה בחלקה, וקבע כיעל המערערת לשלם למשיב פיצויי פיטורים, שכר בעד עבודה בשעות נוספות, דמי הבראה ופיצוי על אי הפקדה לפנסיה. אשר לתביעה לעמלות בעד גיוס תרומות קבע בית הדין האזורי כי המשיב הוכיח זכאות לתשלום בשיעור של 20% מהתרומות שגייס לשיבה, וכן הוכיח שגייס תרומות בפועל. יחד עם זאת, המשיב לא הוכיח את סכום התרומות שגייס, וכפועל יוצא מכך נדחתה התביעה ברכיב זה.
4. פסק הדין הומצא למשיב ביום 28.4.2025. על פי תקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 (להלן – **התקנות**) המועד האחרון להגשת הערעור על פסק דין זה חל ביום 28.5.2025, בשעה 17:00.
5. ביום 28.5.2025 בשעה 18:15 הגיש המשיב ערעור על פסק הדין. לנוכח העובדה שהערעור הוגש לאחר השעה 17:00, מועד הגשת הערעור נחשב יום 29.5.2025, דהיינו באיחור בן יום אחד.
6. ביום 12.6.2025 הגישה המערערת בקשה לסילוק על הסף של הערעור, לנוכח האיחור בהגשתו ללא בקשת ארכה. כמו כן, הדגישה המערערת כי היענות לבקשה שכזו אפשרית רק אם המשיב (שהוא המערער בהליך העיקרי) הציג טעמים מיוחדים לאיחור. משכאלה לא הוצגו, אין לקבל את הערעור לרישום, לנוכח אינטרס ההסתמכות שקם לה ביחס לסופיות הדין.
7. ביום 17.6.2025 הגיש המשיב בקשת ארכה להגשת כתב הערעור. בבקשתו, הסביר כי הערעור הוגש באיחור לנוכח תקלה טכנית במערכת האלקטרונית "קליגל" המשמשת לארגון מסמכי הערעור להגשה במערכת נט המשפט. המערער ציין כי עניין הגשת הערעור אמור להימשך 15 דקות לכל היותר, והמתמחה לקח טווח ביטחון של שעה וחצי והחל בהגשת הערעור בשעה 15:30. אולם, מערכת ה"קליגל" נתקעה שוב ושוב, ורק בסמוך לשעה 18:00 עלה בידי המתמחה להגיש את הערעור, ובשעה 18:15 התקבלה אסמכתא להגשת הערעור. את טענתו זו תמך המשיב בתצהיר המתמחה ממושרד בא כוחו, שהגיש את הערעור במערכת נט המשפט. המשיב הוסיף כי מדובר באיחור "קל שבקלים", כך שטרם התגבשה למערערת צפייה לסיום ההליכים. בהתחשב במידת האיחור,

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

ובתוצאה הקשה מבחינתו של המשיב ככל שערעורו יידחה על הסף, ובחשיבות זכות הגישה לערכאות, יש להעדיף את האינטרס של המשיב ולקבל את הערעור לרישום. כמו כן, ציין המשיב כי בשיח בין בא כוחו לבין ב"כ המערערת, עת נשאל אם בכוונת המשיב להגיש ערעור, השיב בא כוחו כי כמעט בטוח שיוגש ערעור, וכן נדחתה הצעה של המערערת להגיע להסכמות בעניין אי הגשת ערעור, לאור כוונתו להגיש ערעור.

8. המערערת טענה בתגובתה כי הנסיבות שהמשיב תיאר בתגובתו אינן "תקלה בלתי צפויה". עת מדובר בהגשה של כתבי בית דין בהיקף גדול, כבמקרה הנדון (2,000 עמודים), מדובר בהגשה שדורשת פרק זמן ארוך, ולהגשה מסוג זה יש להיערך מבעוד מועד, לפחות יממה לפני מועד ההגשה. משהמשיב החל בפעולות להגשת הערעור שעה וחצי לפני המועד האחרון, מדובר באיחור הנובע מרשלנות, הזנחה וזלזול ולא מתקיים טעם מיוחד להגשת הערעור באיחור. לתמיכה בתגובתה צירפה המערערת תצהיר עורכת דין ממושרד בא כוחה, שלגורסתה מכירה היטב את המערכת, שבו תיאור דרכי העבודה המקובלות עם מערכת "קליגל" בעת שנדרש להגיש תיקים עבי-כרס, להפרכת טענת המשיב בדבר כשל טכני בהגשת הערעור במועד שלא ניתן היה לצפות. בהתייחס לטענת המשיב בנוגע לשיחה בין בא כוחו לב"כ המערערת טענה המערערת כי מדובר היה בשיחה לצרכי פשרה אגב האפשרות שהמערערת תגיש תביעה אחרת נגד המשיב ובניסיון לפתור את מלוא המחלוקות בהסכמה. מדובר בשיחה חסויה בין ב"כ הצדדים ולכן המערערת אינה מפרטת את תוכנה, אולם תיאורי המשיב וטענותיו בנוגע לשיחה זו מוכחים מכל וכל.

החלטת הרשמת מושא הערעור

9. כאמור, הרשמת קיבלה את בקשת המשיב להארכת מועד להגשת הערעור על פסק הדין, ודחתה את בקשת המערערת לסילוקו על הסף מפאת איחור בהגשתו. זאת, מהנימוקים שיפורטו להלן.
ראשית, הערעור הוגש באיחור מזערי, של שעה, 15 דקות ו-57 שניות. בהתאם לפסיקה, ככל שמידת האיחור קטנה יותר, תגבר הנטייה להיעתר לבקשה להארכת מועד, וכן קטנה יותר הפגיעה בצד שכנגד.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

שנית, מצאה הרשמת את נימוקי ב"כ המשיב, שגובו בתצהיר, ביחס לקושי הטכני שחל בהגשת המסמכים, מהימנים. על כן, למרות שעל פי התצהיר משרד ב"כ המשיב ניגש להגשת הערעור בשעה 15:30, מצאה הרשמת כי בנסיבות אלו הגשת הערעור באיחור אין בה כדי ללמד על "זלזול ואדישות בוטה ומקוממת בסדרי הדין או בזמנם של בית הדין ושל הצד שכנגד", כפי שטענה המערערת. הרשמת ציינה כי לא נעלמו מעיניה טענות עורכת הדין ממשרד ב"כ המערערת בתצהירה, אולם אין בהן כדי לסתור את הטענות העובדתיות בתצהיר המתמחה ממשרד ב"כ המשיב בנוגע לתקלה ב"קליגלי", ושעל פי ניסיונו של המתמחה ההגשה הייתה אמורה להימשך כרבע שעה והוא לקח טווח ביטחון של שעה וחצי.

שלישית, אשר לסיכויי הערעור, ובייחוד בהתייחס לסעד שנתבע - עמלות בעד גיוס תרומות, שנדחה במלואו, בחינת סיכויי הערעור במקרה זה "במלוא הזהירות הנדרשת ועל פני הדברים" מעלה כי יש מקום שטענות המערער, ולו בנוגע לתרומות, יובאו לבחינת ערכאת הערעור. זאת, משטענה עיקרית בנושא זה היא התעלמות בית הדין האזורי מראיות מסוימות (הדו"חות הכספיים של המערערת). גם אם שאלת סכום התרומות שגייס המשיב היא עניין עובדתי, הרי שהטענה הנוגעת להתעלמות בית הדין האזורי מראיות היא טענה משפטית בעיקרה. בהקשר זה ניתן משקל לכך שבתשובת המערערת לתגובת המשיב לבקשה לסילוק על הסף לא התייחסה המערערת לעניין זה.

10. לאור האמור נפסק כי במכלול הנסיבות – האיחור המזערי בהגשת הערעור, התקלה שבהגשה שנתמכה בתצהיר ולא נסתרה וסיכויי הערעור – יש לאפשר למשיב להביא טענותיו בפני ערכאת הערעור.

11. להשלמת התמונה יצוין כי בהחלטה מיום 20.6.2025 הוארך המועד להגשת ערעור שכנגד כך שזה יוגש בתוך 10 ימים ממועד ההחלטה בבקשה לסילוק על הסף.

טענות הצדדים בערעור

12. **המערערת טענה** כי שגתה הרשמת במתן ארכה להגשתו של ערעור המשיב, ובדחיית בקשתה לסילוקו על הסף למרות שהוגש שלא במועד. לטענת

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

המערערת, הותרת החלטת הרשמת על כנה משמעותה הפיכת המועד להגשת ערעור הקבוע בתקנות ל"אות מתה".

13. אשר למועד הגשת הערעור הדגישה המערערת כי למרות פרק הזמן הקצר שחלף מהמועד האחרון להגשת הערעור ועד להגשתו בפועל, אין מחלוקת על כך שערעור המשיב הוגש באיחור, ביוזעין, וללא בקשת ארכה, שהוגשה רק בחלוף שלושה שבועות וכחלק ממענה המשיב לבקשה לסלקו על הסף. לטענת המערערת, בחירת המשיב להימנע מבקשת ארכה נבעה מרצונו שאיחורו לא יתגלה, ובחירה זאת צריכה להיזקף לחובתו, וכמו כן היא מעידה על "רשלנות, הזנחה וזלזול בסדרי הדין ובמועדים שנקבעו בחיקוק". המערערת הוסיפה וטענה כי בהחלטתה הרשמת לא נדרשה לפסיקה שקובעת כי אין בכך שערעור הוגש באיחור של יום אחד בלבד כדי להוות טעם להארכת מועד להגשת ערעור. בנוסף, ציינה המערערת כי הפסיקה עליה התבססה הרשמת בהחלטתה התקבלה בנסיבות שונות, וכן נקבע באותו עניין [בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.6.2006)] דווקא כי לא תינתן הארכת מועד כעניין שבשגרה, גם אם מדובר באיחור קל.

14. אשר לטעמים המיוחדים להגשת הערעור באיחור טענה המערערת כי החלטת הרשמת איננה תואמת להלכה הפסוקה, וכי אין עיגון לכך שעיקוב טכני בהגשת ערעור עב-כרס מהווה טעם מיוחד. כך, נפסק בעבר כי עת המערער לא נערך מבעוד מועד להגשת ערעור והגיש אותו "ברגע האחרון", הוא נוטל על עצמו סיכון שיתרחשו תקלות בלתי צפויות, ותקלות אלה אינן בגדר טעם מיוחד; הרשמת התעלמה מהתצהיר שהוגש מטעם המערערת, ובו גרסה עובדתית הסותרת את גרסת המשיב ביחס לטיב ההיערכות הנדרשת להגשת ערעור רב כרס במועד. בהחלטתה, הרשמת למעשה התעלמה מהמבחן היסודי להתקיימות טעם מיוחד – אירוע שנמצא מחוץ לשליטתו של מגיש הערעור. בענייננו, אין מדובר באירוע בלתי צפוי, אלא בסיכון שנטל על עצמו המשיב משעה שלא נערך די זמן מראש להגשת הערעור.

15. אשר לסיכויי הערעור טענה המערערת כי ערעור המשיב סב על קביעות עובדתיות, וביניהן הקביעה כי לא הוכיח את סכום התרומות שגייס בפועל. כך, קביעת הרשמת כי אין מדובר בסוגיה עובדתית שגויה, שכן בית הדין האזורי

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

- בחן את הדו"חות הכספיים, וקבע כי אין בהם כדי לייחס סכומים מסוימים לתרומות שגויסו על ידי המשיב עצמו.
16. לסיכום – טענה המערערת כי לנוכח כל האמור, יש לקבל את הערעור על החלטת הרשמת ולסלק את הערעור על הסף.
17. המשיב טען מנגד כי יש לדחות את הערעור על החלטת הרשמת, מנימוקים שיפורטו להלן.
- כללית טען המשיב כי הערעור שלפנינו עוסק בזוטי דברים, משעה שהאיחור בהגשת הערעור הינו של שעה ורבע בלבד. כמו כן, ב"כ המערערת ידע כי עתיד להיות מוגש ערעור על פסק הדין שניתן בבית הדין האזורי, ועל כן לא קמה למערערת הסתמכות על סופיות הדין.
18. באשר למשמעות משך החריגה ממועד ההגשה טען המשיב כי הפסיקה אליה הפנתה המערערת עוסקת בערעורים שהוגשו באיחור של יום או יומיים, ואילו במקרה שלפנינו מדובר באיחור בן שעה קלה בלבד. כמו כן, ובניגוד למוצג בטענת המערערת, הרשמת נדרשה לפסיקות אלו והבחינה בין מועד הגשת הערעורים שם למועד הגשת הערעור שלפנינו. המשיב הדגיש כי הסיבה לכך שלא הגיש בקשת ארכה נעוצה בכך ש"נדמה היה שעצם הגשת בקשה כאמור היא עניין טרחני שיטריד לשווא את בית הדין הנכבד". כמו כן, סדרי הדין בבית הדין לעבודה גמישים יותר מסדרי הדין בבתי המשפט האזרחיים, ועל כן ספק אם פסקי הדין שציטטה המערערת מהווים תקדים מחייב, וגם בחינתם הפרטנית מעלה אי התאמה לעניין שלפנינו.
19. באשר לטעם שהביא להגשה באיחור של הערעור טען המשיב כי קביעתה של הרשמת שאימצה את גרסתו העובדתית היא קביעה שאין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בה. עוד צוין כי הגרסאות שהוצגו כלל לא סותרות, משעה שהתצהירים נכתבו ביחס למערכות שונות. קבלת טיעון המערערת בדבר מרווח הביטחון להגשה אינו עומד, משעה ש"עורכי דין מגישים הגשות, כבדות וקלות כאחת, במועד האחרון. הדבר נעשה תמיד, באופן קבוע ורגיל". על כן, קבלת הטענה בדבר תקלה טכנית בלתי צפויה כטעם מיוחד להארכת מועד להגשת הערעור, בדין היא.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

20. באשר לסיכויי הערעור טען המשיב כי לנוכח העובדה שהאיחור בהגשת הערעור היה איחור מזערי, כלל לא נדרש היה לבחון את סיכויי בעת קבלתו לרישום באיחור. בנוסף לכך, משעה שבית הדין לא התייחס לראיה מרכזית בעת שדחה את בקשת הסעד בדבר עמלה על גיוס תרומות, והיא שיוך הדו"חות הכספיים הרלוונטיים למשיב בהתאם למדינות בהם פעל, יש סיכוי גבוה לקבלת הערעור.
21. לסיכום - מכל הטעמים לעיל, יש להותיר את החלטת הרשמת על כנה, לדחות את הערעור על החלטת הרשמת, לקבל את הערעור לרישום ולדון בו לגופו.
22. **במענה לטענות המשיב** שבה והדגישה המערערת כי בהתאם לפסיקה, לצורך קיומו של טעם מיוחד נדרש אירוע שאינו צפוי מראש, שלא ניתן להיערך אליו, ושורשיו בנסיבות חיצוניות מחוץ לשליטתו של המערער. בענייננו, התנהלותו של המשיב עולה לכדי רשלנות, זלזול והזנחה, ולא מתקיים טעם מיוחד; הערעור סב על קביעה עובדתית לאחר בחינת ראיות המשיב שלפיה המשיב כלל לא הוכיח את גרסתו לעניין גיוס תרומות לישיבה, ובכלל זאת לא הוכיח איזה תרומות גייס ומה שיעורן.

דיון והכרעה

23. לאחר בחינת טענות הצדדים וכלל חומר התיק, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.
24. תקנה 125 לתקנות בית הדין מסמיכה את בית הדין או הרשמת להאריך מועד להגשת ערעור וקובעת כך:

"מועד או זמן שקבע בית הדין או הרשם לעשיית דבר שבסדר הדין או שבנוהג, רשאי הוא, לפי שיקול דעתו ובאין הוראה אחרת בתקנות אלה, להאריך מזמן לזמן, אף שנסתיים המועד או הזמן שנקבע מלכתחילה; נקבע המועד או הזמן בחיקוק, לרבות בתקנות אלה, רשאי הוא להאריך מטעמים מיוחדים שיירשמו."

25. בהתאם לפסיקה,

"אין בנמצא, בחוק או בפסיקה, רשימה סגורה של טעמים העולים כדי 'טעם מיוחד'. ספק אף אם ניתן לגבש נוסחה נוקשה אשר

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

כוחה יפה לכל המקרים. אשר על כן, יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו הוא,

עא"ח 56/05 מאיר איתן נ' הילטון תל אביב בע"מ (23.5.2005).

26. עוד נפסק כי "רשימת הטעמים המיוחדים אינה בגדר רשימה סגורה" [ע"ר 42556-04-24 זריהן – רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ (30.7.2024)].

27. בענייננו, קבעה רשמת יש מקום להאריך את המועד על יסוד מספר שיקולים **במצטבר**: מדובר באיחור מזערי; הטעם לאיחור הוא התקלה במערכת ה"קליגלי" שלא אפשרה להגיש את הערעור באמצעות נט המשפט לפני השעה 17:00; בחינת סיכויי הערעור מעלה כי מן הראוי שטענתו של המשיב שיש בדו"חות הכספיים ראיות לעמלות המגיעות לו בעד גיוס תרומות תיבחן על ידי ערכאת הערעור.

28. נקדים ונאמר כי ככלל החלטה אם להאריך מועד להגשת ערעור אם לאו היא בסמכותה של רשמת בית הדין, ולא בנקל ערכאת הערעור תתערב בשיקול דעתה, גם אם לא בהכרח הייתה מגיעה לאותה תוצאה. זאת ועוד. אין מקום להתייחסות לכל מרכיב בהחלטה (משך האיחור, הסיבה לאיחור וסיכויי הערעור) בנפרד, שכן כאמור החלטת הרשמת הייתה מבוססת על **מכלול** השיקולים, ויש משמעת להצטברותם. בחינת כל מרכיב בנפרד במנותק מהמרכיבים האחרים עלולה להביא להחמצת התמונה השלמה שהייתה הבסיס לקביעת הרשמת כי יש מקום להאריך את המועד במקרה הנדון. בהקשר זה כבר נפסק כי "יש ומשקלם המצטבר של מספר טעמים, אשר כל אחד מהם כשלעצמו אינו מהווה טעם מיוחד להארכת מועד, עולה לכדי טעם מיוחד כאשר מצרפים אותם יחד" [עא"ח (ארצי) 1005/02 קובטי הישאם – מועצת העדה האורתודוקסית בנצרת (19.6.2002)].

וראו גם: ע"ר (ארצי) 30945-05-22 א. דינמיקה אחזקות 2002 בע"מ - עזבון המנוח נביל מסודה ז"ל (31.8.2022)

29. אשר לטיעוני המערערת לגופם:

ראשית, בהתאם לפסיקה משך האיחור הוא שיקול רלוונטי בהחלטה אם להאריך מועד, ובענייננו כפי שקבעה הרשמת מדובר באיחור מזערי. נסיבות

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

שבהן הערעור מוגש ביום האחרון להגשת ערעור ורק בשל השעה המאוחרת פורמאלית מועד ההגשה הוא יום למחרת שונות מנסיבות שבהן הערעור מוגש יום (או מספר ימים) לאחר המועד האחרון להגשת ערעור. כך, אין דומה הצפייה לסופיות ההתדיינות שהתגבשה למשיב בערעור ככל שהערעור לא הוגש עד היום האחרון להגשת ערעור, לבין הצפייה לסופיות ההתדיינות שהתגבשה בנסיבות שבהן הערעור הוגש ביום האחרון להגשת ערעור גם אם באיחור. מעבר לכך, בכל מקרה יש משמעות למידת האיחור בהחלטה אם להאריך את המועד להגשת הערעור.

ראו: ע"ע (ארצי) 15459-07-22 **אבירם ברוכיאן – מועדון הכדורגל בית"ר ירושלים בע"מ** (6.9.2022), והאסמכתאות שם.

למען הסר ספק מובהר כי אין משמעות הדברים שכל עוד הערעור הוגש ביום האחרון להגשת הערעור ללא קשר לשעת ההגשה ייחשב הערעור כערעור שהוגש במועד, וכל מקרה ייבחן על פי נסיבותיו, אולם יש משמעות למידת האיחור. **שנית**, גם אם משרד המשיב יכול להיערך להגשת הערעור טוב יותר, ולהגדיל את "טווח הביטחון" שנטל, על פני הדברים היערכות להגשת הערעור שעה וחצי לפני ה- dead line אינה בלתי סבירה, ואינה מצביעה על זלזול בסדרי הדין או על רשלנות כנטען על ידי המערער. על כן, אין מקום להתערב בקביעתה של הרשמת לראות בתקלה במערכת הקליגל שמנעה הגשת הערעור לפני השעה 17:00 טעם מיוחד.

שלישית, אכן הערעור סב על קביעתו העובדתית של בית הדין האזורי כי המשיב לא הוכיח את סכום התרומות שגייס, אולם על פני הדברים בית הדין לא התייחס לטענה כי ניתן לקבוע את סכום התרומות על יסוד הדו"חות הכספיים של המשיבה. בנוסף, עיון בהודעת הערעור מעלה כי המשיב העלה טענות נוספות, וכי עילות הערעור אינן מצומצמות לעמלה בעד גיוס תרומות. בנסיבות המקרה, במיוחד לנוכח משך האיחור, כמו גם השלכות סילוק על הסף של הערעור על זכויותיו של המשיב, שמשמעותו פגיעה בזכות הגישה של המשיב לערכאות, מן הראוי שטענות המשיב יתבררו באורח סדור על ידי ערכאת הערעור.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 15697-08-25

סוף דבר: על יסוד כל האמור לעיל, דין הערעור להידחות. המערערת תשלם למשיב שכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ש"ח, וזאת בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ו (01 פברואר 2026), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

אילן סופר,
שופט

רועי פוליאק,
שופט

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

גברת יעל עפרון,
נציגת ציבור (מעסיקים)

גברת עירית אלטשולר זמני,
נציגת ציבור (עובדים)

